

на България. Написаха се хубави статии въ вестниците, които се прочетоха съ наслада отъ всички грамотни люди. Така че и ония, които нѣмаха възможность да отидатъ на поклонение въ Котелъ, узнаха всичко, що става тамъ, и мислено взеха участие въ тържественото освещаване на паметниците.

Отъ сутринята до късна вечеръ въ Котелъ се говорѣше сѣ за миналото. Говорѣха и ония, които сж го учили по книга, и ония, които сж чули и видѣли, какво е преживѣлъ нашиятъ народъ подъ гръцко и турско иго.

А когато се свършиха тържествата, на площада засвири военна музика и се залюляха кръшни хора. Играха млади и стари, селяни и граждани.

Въ училището е открита изложба на хубавитѣ котленски килими. Гоститѣ можаха да видятъ, че тоя обеднялъ балкански градецъ, прославенъ нѣкога съ своитѣ цвѣтящи занаяти, прави и днесъ голѣми усилия да подържа тъкачната индустрия. Въ изложбата сж наредени разкошни цвѣтни килими, работени отъ майсторската ржка на котленката, която, и въ миналото и днесъ, се отличава съ вкусъ, съ търпение въ работата и съ своето гостоприемство.

Разотидохме се вечерята съ голѣмо задоволство отъ всичко видено презъ тоя паметенъ день. Поклонихме се още веднажъ на Котелъ и на неговитѣ достойни синове, които направиха много, за да се радваме ние днесъ на нашата хубава свободна България.

Поклонихме се още веднажъ на паметниците, които на вѣчни времена ще разгласяватъ българската слава и борческия духъ на нашето племе.
